

[Poul Nielson]

om, hvorvidt det var rigtigt, sådan som jeg havde beskrevet hr. Lennart Larsons rolle i sagen. Hvis ministeren ikke kan, vil eller tør det, så er der tale om, at det er rigtigt at sige, at ministeren har ladet sig intimidere af visse interesseorganisationer, når det gjaldt om at gribe denne sag an i forårets løb. Når det er tilfældet – jeg tør næsten sige når – giver det i hvert fald os store bekymringer med hensyn til, hvilken velsignelsesfyldt redning og klarhed der så ligger i bare uden videre at udstyre ministeren med uspecificerede bemyndigelser. Det er det, der er problemet, hvis man skal se på den tankegang.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 110:

Forslag til folketingsbeslutning i henhold til grundlovens § 47 med hensyn til statsregnskab for finansåret 1980.

(Fremsat 18/5 83 i betænkning fra finansudvalget).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til anden (sidste) behandling sattes til forhandling under et.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslagets tekst vedtoges uden afstemning.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 211:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven og færdselsloven. (Behandling af straffesager, isolation, varetægtsfængsling m. v.).

(Fremsat 19/5 83).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Formanden:

Jeg skal, inden vi begynder forhandlingen, gøre opmærksom på, at jeg fra et flertal af folketingets medlemmer har fået en anmodning om udvidet taletid, nemlig 10 minutter i stedet for de normale 5 minutter.

Jeg har forsøgt at lade meddelelse herom tilgå samtlige ordførere, og jeg håber, det allerede er lykkedes, men ellers gives oplysningen på dette tidspunkt. Jeg har desværre fået anmodningen på et meget sent tidspunkt forud for forhandlingen. Taletidsreglerne administreres altså med 10 minutter for ordførerne.

Forhandling

Jimmy Stahr (S):

Det er jo i virkeligheden en ganske kraftig kost, der ligger i dette lovforslag, ikke mindst her imod slutningen af samlingen, men så vidt jeg har forstået det, er der her blot tale om en fremsættelse; der er vel ingen, der regner med, at vi bliver færdige med at behandle lovforslaget i indeværende samling.

Jeg vil nu alligevel sige et par ord om, at jeg synes, det er lovlig hurtigt, dette bliver lagt frem. Jeg er jo et venligt menneske og ikke meget for kritik, men jeg synes nu nok, at både for os ordførere og ikke mindst for vores grupper, der skal sætte sig ind i et så stort og omfattende lovforslag, har der været meget kort tid. Vi fik det den 19. maj.

Jeg forstår også, at der er andre end os, der mener dette. Hvis det nu kun var mig som ikke-jurist, der var nervøs, kunne det måske være lige meget, men jeg ser, at præsidenten for østre landsret også i sit høringsvar til justitsministeriet skriver:

»På dette møde var der blandt dommerne enighed om at bede mig over for justitsministeriet fremhæve det helt urimelige i, at der til besvarelse af en høring vedrørende et lovforslag af denne betydning reelt kun gives landsretten en svarfrist på ca. 1 uge.«

Jeg blev som sagt lidt beroliget ved at læse det, for så er det altså ikke mig alene, der synes, at dette måske er en lige stor nok sag på så kort tid. Men jeg regner med, at ministeren over for mig vil bekræfte, at det er noget, vi får mere tid til at grave os ned i, og